

Engelskfagets metoder

Præsentation af fag, fakulteter og den overordnede metode

Når man skal beskrive metode i en større skriftlig opgave, er det en god idé at lægge ud med at præsentere opgavefagene, deres fakulteter (det humanistiske, samfundsfaglige eller naturvidenskabelige fakultet) og den overordnede metode. Når man skriver i engelsk, arbejder man inden for det humanistiske fakultet og går *hermeneutisk* til værks; altså er den hermeneutiske metode den overordnede metode inden for de humanistiske fag.

Ordet *hermeneutik* betyder **fortolkning**, og den hermeneutiske metode lægger da også vægt på fortolkning, men fortolkningen er afhængig af en grundig **analyse** (som bevis for fortolkningen). Når man møder analysegenstanden (fx en roman eller en dokumentarfilm), har man allerede en **forforståelse** med sig, som danner udgangspunkt for analysen og fortolkningen. Man har fx allerede viden om den historiske periode, kender andre værker af kunstneren eller kender genren. Denne forforståelse gør, at man hurtigt kan begynde at afkode analysegenstanden. I mødet med analysegenstanden opnår man ny viden – og dermed ny forståelse. Denne bevægelse frem og tilbage mellem analysegenstand og forståelse kaldes også nogle gange for **“den hermeneutiske spiral”**, hvilket skal illustrere den dynamiske proces.

Fagets empiri

I engelsk skelner vi mellem **primærlitteratur** og **sekundærlitteratur**. Primærlitteraturen er de tekster/film etc., som vi analyserer og fortolker – analysegenstandene. Sekundærlitteraturen giver os informationer og viden, der kan øge vores forståelse for emnet/teksten. Skal man fx skrive en opgave om en roman (primærlitteraturen), vil man læse sekundærlitteratur om perioden og om forfatteren.

Primærlitteraturen/analysegenstanden kan både være **fakta- og fiktionstekster**:

- film (både fiktions- og dokumentarfilm)
- skønlitteratur (roman, novelle, digte, sange, drama)
- sagprosa (artikler/argumenterende tekster, taler)

Indhold

1. ANALYSEMETODER TIL PROSA TEKSTER	2
1.1. Den nykritiske analysemetode (New Criticism) *	2
1.2. Socialhistorisk/ideologikritisk analysemetode (contextual/ideological analysis) *	3
1.3. Biografisk analysemetode (biographical reading) *	3
1.4. Læserorienteret analysemetode (reader-response criticism)	4
1.5. Psykoanalytisk analysemetode	4
1.6. Strukturalistisk analysemetode (Structuralism)	5
1.7. Postmoderne/dekonstruktiv analysemetode (postmodern analysis)	5
1.8. Postkolonial analysemetode (postcolonial analysis) *	5
2. ANALYSEMETODER TIL SAGPROSA TEKSTER	6
2.1. Kommunikationsanalyse (communication analysis) *	6
2.2. Argumentationsanalyse og retorik (argumentation analysis and rhetoric) *	7

2.4. Sproglig analyse	9
2.5. Diskursanalyse (discourse analysis)	9
3. ANALYSEMETODER TIL BÅDE PROSA OG SAGPROSA TEKSTER	10
3.1. Film-/tv-analyse (film and television analysis) *	10
3.2. Tekstlingvistisk analyse metode (text linguistic analysis)	10
3.3. Sociolingvistisk analyse (sociolinguistic analysis)	11

1. ANALYSEMETODER TIL PROSA TEKSTER

Bag de forskellige analysemetoder der kan anvendes på det litterære stofområde, ligger der forskellige metoder lægger forskellige vinkler på teksten og stiller forskellige spørgsmål.

1.1. Den nykritiske analysemetode (New Criticism) *

- Den mest anvendte i engelskfaget

- Fokus på nærlæsning af teksten (close reading). Hvad siger teksten, og hvordan fortælles den. Årsag: Litterære tekster opfattes som uafhængige af faktorer udenfor teksten, og formoder at

teksten indeholder alle de oplysninger der er nødvendige for at tolke teksten (hverken konteksten eller forfatteren relevant er inddraget).

- Baseret på omhyggelig, systematisk og nuanceret gennemgang af tekstens mindste dele, dens ord, ordforbindelser og billeder og disses forhold til tekstens overordnede helhedsdannelse som komposition, fortæller, genre, dens motiv, holdning og ide.

Denne analysemetode stiller spørgsmål såsom:

- Hvordan er komposition (composition), fortæller (narrator) og synsvinkel (*point of view*)?
- Hvordan er miljøet fysisk og socialt (setting), og hvad karakteriserer personerne (characterisation)?
- Hvilke relationer har personerne til hinanden?
- Er der et billedplan (imagery - e.g. symbols, metaphors), der hjælper os med at fortolke realplanet (dvs. de handlinger der finder sted i teksten)?
- Hvilken konflikt (conflict) og løsning/afslutning er der?
- Hvilket dominerende tema (theme) rummer teksten og hvad er dets budskab (message)?

Det er vigtigt både at besvare spørgsmålene og at forsøge at give forklaringer – og dermed tolkninger.

1.2. Socialhistorisk/ideologikritisk analysemetode (contextual/ideological analysis) *

- *Sætter teksten i relation til samfundet.*

- **Teksten læses som udtryk for historiske, sociale og ideologiske forhold på den tid, hvor den er skrevet.**
- Målet: Med afsæt i teksten at undersøge den tids classeskel og social uretfærdighed.
- **Ligeledes analyseres forfatterens sociale og politiske holdninger, som de udtrykkes i teksten, og på den baggrund søger man at danne sig et billede af forfatterens ideologi – deraf betegnelsen ideologikritisk analyse.**

Denne analysemetode stiller spørgsmål som:

- Hvad er den økonomiske basis i samfundet på det tidspunkt, teksten er skrevet?
- Hvilke sociale og økonomiske normer er de fremherskende?
- Hvem har magten? Er der klasseforskelle?
- Er der oprør mod et hierarki eller gængse normer?

Metoden kræver baggrundsviden om historiske, sociale og politiske forhold på det tidspunkt, hvor teksten er skrevet.

1.3. Biografisk analysemetode (biographical reading) *

- *Fokuserer på tekstens forfatter.*

- **Bygger på antagelsen om, at værket og dets forfatter udgør en enhed.** Det betyder, at værk og forfatter gensidigt belyser hinanden.

- Denne analysemetode læser teksten som en fortælling om forfatterens liv, oplevelser og værdier.

Man stiller spørgsmål så som:

- Hvilke hændelser og værdier i teksten passer til forfatterens eget liv?
- Hvordan oplevede forfatteren det tema, teksten handler om?
- Hvordan er værket blevet til?

Metoden kræver baggrundsviden om forfatterens liv i form af sekundært materiale (fx breve, billeder, dagbøger, samtidiges erindringer) eller bearbejdningsmateriale (fx litteraturhistorier). Man kan derfor ikke lave biografiske undersøgelser af oldtidsforfattere og vanskeligt af helt moderne forfattere.

1.4. Læserorienteret analysemetode (reader-response criticism)

- Kan bruges som en første åbning af teksten, en slags tolkningshypotese, som siden understøttes og udbygges med andre analysemetoder.

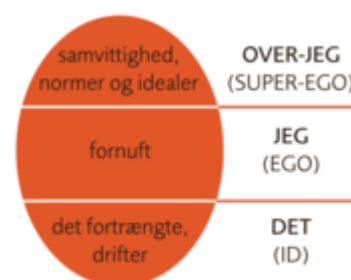
Udgangspunktet er mødet mellem teksten og læseren. Fortolkningen af teksten sker ud fra læserens umiddelbare oplevelse, og læsningen af teksten vil variere fra læser til læser. I den læserorienterede analysemetode vil læseren ud fra sammenhængen i teksten gøre sig forestillinger om det, der ikke står beskrevet i teksten om personer, steder, handlinger m.m., og selv udfylde tekstens "tomme pladser".

Læseren vil skulle besvare spørgsmål som:

- Hvem er personen egentlig? Hvilken forhistorie har han/hun?
- Hvilke motiver ligger der bag en handling? Hvilke konsekvenser kan den få?
- Hvem fortæller? Hvornår fortælles det?

1.5. Psykoanalytisk analysemetode

- Tager udgangspunkt i psykoanalytikerens Sigmund Freuds personlighedsmodel om id, jeg og overjeg. Ifølge Freuds teori er mennesket styret af drifter (biologi, seksualitet), og det har en ubevidst side, som kan gemme på fortrængte drifter, drømme m.m. Denne teori lægges ned over personerne i teksten.
- Analysen af teksten afdækker, hvem i teksten der lader sig dominere af drifter eller overjeg, hvad der er årsag til de forskellige personers adfærd, og hvad resultatet bliver.
- Tekstens udsagn om familierelationer, opdragelse, fader- eller moderbindinger m.m. vil være genstand for analyse.

Denne metode rejser spørgsmål såsom:

- Hvad eller hvem i teksten kan afspejle id, jeg og overjeg? Er der konflikt mellem de tre dele?
- Er der tale om en rejse i det ubevidste?

- Er der direkte / indirekte udtryk for seksualitet i teksten? Bruges der seksuelle symboler?

Metoden kræver baggrundsviden om psykoanalysen, opdragelse, drømmetydning og seksuelle symboler.

1.6. Strukturalistisk analysemetode (Structuralism)

- Særligt velegnet til at analysere eventyr.

Teksten ses som et system af sprog, modsætninger og strukturer. Den strukturalistiske læsning har fokus på systemer, mennesketyper, modsætninger og benytter sig af modeller såsom:

- **Modsætningspar (dichotomies):** Hvilke ord eller sætninger i teksten står i modsætning til hinanden f.eks. kultur/natur, liv/død
- **Aktantmodel (The Actantial Model):** en forsimplet model over de aktanter (personer, kræfter), der er i spil i den konflikt, som udspiller sig i teksten. Aktivt handlende subjekt (*subject*), der kæmper for at få objektet (*object*) der møder modstand (opponent) og får hjælp (*helper*) til at overvinde forhindringer for til sidst at nogen får nytte ud af objektet (*reciever*) fra en giver (giver)
- **Kontraktmodel: hjemme – ude – hjem.** Beskriver i forenklet form, hvordan hovedpersonen befinder sig under rolige, ordnede forhold – et kontraktforhold. Der sker et kontraktbrud, og hovedpersonen kastes ud i det ukendte, hvor han skal overvinde forhindringer og prøvelser for at bevise, at han er værdig til at indgå en ny kontrakt og blive accepteret.

1.7. Postmoderne/dekonstruktiv analysemetode (postmodern analysis)

- lægger afstand til de "moderne metoder" (som nykritik og ideologikritik), heraf navnet postmoderne = efter det moderne.
- tror ikke på "de store fortællinger" som forklaring på samfundsforhold, historiske forhold eller alment menneskelige forhold
- For postmodernisterne er sproget derimod det centrale, og litteraturen analyseres som sprog.
- **De postmoderne analysemetoder forholder sig til sproget og formen og splitter teksten op i elementer – dekonstruerer teksten**

Spørgsmål såsom:

- Hvordan kan sproget i teksten karakteriseres? Hvordan bruges sproget?
- Hvilke (nye typer af) modsætninger er der i teksten?
- Hvilke symboler anvendes der i teksten?
- Hvad siger teksten om kunsten?

1.8. Postkolonial analysemetode (postcolonial analysis) *

- **Metoden forholder sig til kulturel identitet og det dilemma, det er at udvikle en national identitet efter kolonistyret**
- **Den postkoloniale læsning fokuserer på et opgør med tanken om ejerskab:** materialistisk ejerskab (over ting) eller koloniseret, imperialistisk ejerskab (over andre territorier), psykologisk ejerskab (undertrykkelse af andres identitet) eller sprogligt ejerskab (undertrykkelse af lokalsprog).
- -De spørgsmål, der stilles, minder i høj grad om diskursanalysen og den socialhistoriske / ideologikritiske læsning, kræver historisk viden om de tidligere kolonilande og evt. inddragelse af historiske tekster og historiefagets metoder.

Spørgsmålene til teksten kunne f.eks. være:

- Hvilke stereotype opfattelser (stereotypes) af den koloniserede er på spil i teksten?
- Er der en manglende, falsk eller forudindtaget bevidsthed om forholdene i kolonilandet?
- På hvilken måde dominerer den europæiske kultur og de vestlige værdier over andre i teksten?
- På hvilken måde kommer forskellige identiteter og livsopfattelser til udtryk?
- Ses direkte eller indirekte magtbrug / undertrykkelse?

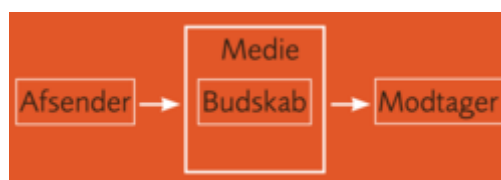
Denne metode kan man anvende på litteratur, der er produceret i lande, der tidligere har været kolonier. For det engelske sprogområde: Indien, Afrika, Australien, New Zealand, Irland, Caribien m.fl.

2. ANALYSEMETODER TIL SAGPROSA TEKSTER

2.1. Kommunikationsanalyse (communication analysis) *

- velegnet til nyhedsreportage, feature, portrætinterview, dokumentar og taler

- Man ser på kommunikationssituationen (ligesom man gør i argumentationsanalyse), når man skal analysere en ikke-fiktiv tekst fra et medie som avis, ugeblad, radio, tv, internettet.
- Den udvidede kommunikationsmodel anvendes, hvor mediet er centrum for analysen.
- I analysen bruge hv-ord såsom: hvad, hvor, hvem, hvordan og hvorfor.
- Kommunikationsanalyse kan være udgangspunktet for andre metoder der kan bringe fortolkningen af teksten videre. Man kan se nærmere på genren – fx nyhedsreportage, feature, portrætinterview, dokumentar – og inddrage elementer fra litterære analysemetoder, fx aktantmodellen, men ligeså tekstlingvistisk, diskurs eller argumentationsanalyse

Mulige relevante spørgsmål er blandt andet:

- Hvad er genren (genre)?
- Hvem (sender) siger hvad (message) , til hvem (receiver) , gennem hvilken kanal (channel/medium) og med hvilken effekt (intention) ?

- Hvornår er teksten skrevet?
- Hvilken betydning har mediet for formen?

2.2. Argumentationsanalyse og retorik (argumentation analysis and rhetoric) *

- *Er velegnet til at analysere ikke-fiktionstekster såsom taler, læserbreve, kommentarer, nyhedsreportager og kritiske essays*

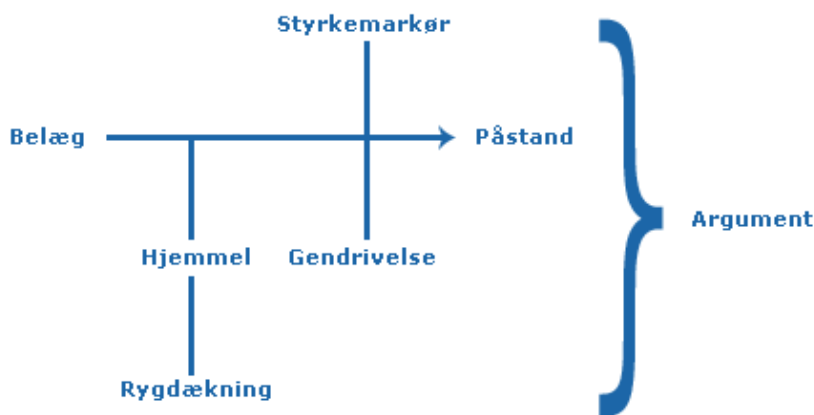
Enhver argumentation rummer en sag (der argumenteres om) en afsender (der argumenterer), og modtageren (der skal påvirkes af argumentationen). Vil man analysere argumentationen i en tekst skal man forholde sig til, hvordan afsenderen søger at overbevise modtageren om sin sag.

En udtømmende argumentationsanalyse består i en kombination af

1. Stephen Toulmins argumentationsmodel
2. den klassiske retorik
3. en analyse af sproglige virkemidler.

Ad 1) Toulmins model: Indeholder seks elementer: påstand (claim), belæg (grounds), hjemmel (warrant), rygdækning (backing), styrkemarkør (qualification) og gendrivelse. (rebuttal) For at man kan tale om argumentation, så skal de tre elementer påstand, belæg og hjemmel være til stede, og man skal kunne identificere disse tre.

1. **Påstand** (claim) Det argument afsenderen vil have modtagere til at støtte, argumentets konklusion
2. **Belæg** (ground) Den specifikke grund afsenderen giver for at modtageren bør tilslutte sig påstanden; understøttende bevis
3. **Hjemmel** (warrant) Det der gør belægget gyldigt, altså den sammenhæng, der må eksistere mellem påstand og belæg. Det er vigtigt, at afsender og modtager er enige om hjemlen, ellers vil modtageren opfatte argumentet som dårligt
4. **Rygdækning** (backing) bruges, når modtageren rejser tvivl om hjemlen (det underliggende belæg). Sker det, har afsender behov for at styrke sin argumentation med yderligere dokumentation. Ofte består rygdækningen i at henvise til forskning på området eller lang erfaring.
5. **Gendrivelse** (rebuttal) bruges til at imødegå kritik fra modtageren. Man foregriber modtagerens berettigede indvendinger mod den påstand, man fremfører, og gør opmærksom på svaghederne i sin egen argumentation. Man styrker herved sin troværdighed og sikrer samtidig, at modtageren ikke får mulighed for selv at pege på svaghederne.
6. **Styrkemarkør** (qualifier) Ord eller udtryk, som afsenderen benytter til at understrege, i hvor høj grad han/hun står inde for påstanden. Kan enten optone argumentationen (*sikkert, nødvendigvis, selvfølgelig, uden tvivl, afgjort, ubetinget, verdens bedste*) eller omvendt nedtone den (*måske, ofte, sandsynligvis*).

ARBEJDSMETODE

Hjemlen er begrundelsen for belægget, der er begrundelsen for påstanden – find derfor først påstanden og arbejd baglæns.

Stil følgende spørgsmål for at finde de enkelte elementer (og husk der kan være flere påstande):

1. Hvad vil afsenderen have modtagerens tilslutning til? (the claim)
2. Hvad bygger afsenderen påstanden på? (the claim) - Kan du indlede en sætningsdel med "fordi", så er det belægget, der følger efter (Et belæg eller en hjemmel kommer ofte til udtryk via ordene "da", "for", "altså", "fordi", "i henhold til")
3. Hvordan hænger belægget og påstanden sammen? (warrant)
4. Hvilke holdepunkter har afsender for at sige, at hjemlen er korrekt? (backing)
5. hvor sikker er afsender på påstanden (qualifier)
6. I hvilke tilfælde gælder påstanden ikke? (rebuttal)

Konkluder ang. følgende i en analyse:

- Hvad er tekstens hovedbudskab og vigtigste belæg (begrundelser)?
- Er der andre påstand og begrundelser, der er særligt interessante?
- Er der nogle af de vigtigste påstande, der ikke begrundes og som derfor må antages for at være postulater, der ikke har nogen værdi i argumentationen?
- Hvilke typer af argumentationskneb, bliver der brugt i teksten? (generaliseringer, lykkeargument, trusselsargument, autoritetsargument)
- Konklusion. Er tekstens argumentation saglig, dvs.: Vurderer du, at argumentationen er en argumentation, er en holdbar argumentation og er en relevant argumentation?

Ad 2) **Retorik:** Ifølge den klassiske retorik indgår der tre faktorer i enhver argumentation:

- a. en sag, der argumenteres om
- b. en afsender, der argumenterer
- c. og en modtager, der skal påvirkes af argumentationen. Når man skal afgøre, hvordan en taler vil påvirke sit publikum, skal man undersøge de tre appelformer (modes of persuasion), som Aristoteles har defineret:
 1. **logos** (logos): Holder taleren sig til selve sagen og overbeviser med sine ord (logos)
 2. **etos** (ethos): Fremtræder taleren tillidsvækkende? Har hun noget på hjertet (etos)
 3. **patos** (pathos): Bliver publikum revet med? Fremkalder talen følelser hos publikum (patos)

Ad 3) **sproglige virkemidler:** En tale indeholder imidlertid også en række stilfigurer fra den klassiske retorik, som skal hjælpe taleren til at huske sine pointer. Det kan være figurer, der forbinder eller adskiller, billeder, der støtter hukommelsen, eller gentagelser, der strukturerer talen.

Det er relevant at kigge på, om der er følgende stilfigurer, som bruges som virkemidler:

- Er der retoriske spørgsmål (rhetorical questions)?
- Er der gentagelser (repetitions)?
- Hvilke pronominer (pronouns) anvendes? F.eks. er "we" en klar appel om sammenhold?
- Er der metaforer (metaphors) (billedsprog) (imagery)?
- Er der allitteration (alliteration), der forbinder ordene lydligt?

2.4. Sproglig analyse

- I ikke-fiktive tekster, f.eks. taler og nyhedsartikler, kan man tage udgangspunkt i en sproglig analyse.

- Husk, at genren (*genre*) altid skal fastlægges. Man kan se på subjektivt værdiladede udtryk, modsætninger, denotation (denotation) og konnotation (*connotation*), ironi (*irony*), humor (humor), samt høj og lav stil (*formal vs. informal style of writing*).

Spørgsmål man kan stille i analysen af teksten:

- Tilslører brugen af passiv (passive vs. active sentences), hvem der handler?
- Hvilken type verber anvendes?
- Hvordan er lixen og læsbarheden (*readability*)?
- Er syntaksen/sætningsopbygningen (the syntactic structure) bemærkelsesværdig?
- Er der personificeringer (personifications) eller andre typer billedsprog (*imagery*)?

2.5. Diskursanalyse (discourse analysis)

- Kan bruges ved analyse medietekster såsom reklamer, avisartikler, tv-dokumentarer

- kan med fordel kobles til analyse af nyhedskriterier, retorik og argumentation, postkolonial teori m.m.

- **undersøger, hvordan vi bruger sproget til at forhandle vores identiteter, sociale relationer og forståelse af verden.**

- En diskurs = en bestemt sprogbrug, der bruges i forskellige tekster om et bestemt betydningsområde.
- Sætter fokus på bestemte måder at tale om verden og forstå verden på (fx en politisk diskurs om eksperter og smagsdommere, en skolediskurs om undervisning, lektier, skemaer).
- Målet er at afdække, hvordan diskurser er opstået, samt hvordan de udvikles i en stadig kamp om magten – om sandt eller falsk.
- Analysen tager udgangspunkt i et overordnet område – en diskursorden – ofte et aktuelt emne f.eks. global opvarmning, ulandsbistand eller indfødtes rettigheder.

Relevante spørgsmål:

- Er der en dominerende diskurs?
- Hvilke sproglige træk er dominerende i denne sprogform?
- Hvilke diskurser er i spil i f.eks. en debat? Er der en dominerende diskurs?
- Kæmpes der om definitionen af centrale begreber?
- Bruger parterne identitetsmarkører (*discourse markers*), indforståede sandheder eller modsætninger?
- Hvornår er diskursen opstået, og hvordan forandres den gennem tiden?
- Hvordan indgår diskurserne i den sociale orden dvs. magtforholdet i samfundet?

Metoden kræver baggrundsviden om historiske, sociale og politiske forhold på det tidspunkt, hvor teksterne er skrevet.

3. ANALYSEMETODER TIL BÅDE PROSA OG SAGPROSA TEKSTER

3.1. Film-/tv-analyse (film and television analysis) *

- Bruger ofte elementer fra den nykritiske analysemetode som komposition, fortælleforhold, tema, personrelationer sammen med filmiske virkemidler som billedbeskæring (framing) , billedkomposition (composition), perspektiv (low angle, high angle og eye-level), kamerabevægelser (camera movements - e.g. static, zoom, travelling), belysning (lighting - e.g. low key, side lighting, high key), farver (colours), klipning (editing, pace) og lyd (sound). Andre litterære analysemetoder kan også inddrages.
- Når man analyserer tv-udsendelser, skelner man mellem fakta (tv-nyheder, sport, talkshow, quiz-show, reality-tv, tv-dokumentar, tv-reklamer), fiktion (tv-serier, tv-satire) og blandingsformer.
- I analysen af fakta vil man se på kommunikationssituationen, nyhedskriterier, genren, studieværten, brug af filmiske virkemidler m.m. Analysen af tv-fiktion vil inddrage kommunikationssituationen, men i overvejende grad benytte samme metoder som ved analyse af film.

3.2. Tekstlingvistisk analyse metode (text linguistic analysis)

- Tekstlingvistik er læren om de regler der får en tekst til at hænge sammen.
- Man undersøger **ordvalg, sætningsstruktur, tekstens struktur og sammenhæng mellem de forskellige dele af teksten**. På den baggrund kan man karakterisere teksten og underbygge sin placering af den i en bestemt kommunikationssammenhæng.

Begreber:

- Ordvalg, ordklasser, tegnsætning, pronominer, kohærens, kohæsjon, sætningslængde, lix mv.

3.3. Sociolingvistisk analyse (sociolinguistic analysis)

- *Empirien kan være alt fra sagprosa (f.eks. samtaler, breve) til prosa (f.eks. sangtekster eller litteratur af engelsksprogede forfattere)*
- *Suppleres med tekstlingvistisk analyse*
- **Bruges til at undersøge f.eks. engelsk sprogbrug i forskellige sociale situationer og sprogets betydning for menneskets identitet og for magtforhold (herunder også hvordan samfundet påvirker sproget). F.eks. brugen af slang eller dialekt, som sprogligt og kulturel udtryk der markerer tilhørsforhold og status, eller på høflig tiltale, der er obligatorisk over for ældre og fremmede.**
- Sproget kan analyseres såvel lokalt (modersmål) som globalt (andetsprog). Relevant at undersøge klasse/miljø, sprog, dialekt (vigtigt at skelne mellem British Black English vs. Black American English, Hinglish vs. Indian English)
- Der er fokus på forskellige etniciteters sprogbrug eller fokusere på de sprogekoder og sprogblandinger (ordforråd på forskellige sprog, ordspil, kropssprog, mimik, brug af høflighed), der anvendes og hvorfor
- Man kan se på sprog og køn, på geografiske forskelle bestemt af dialekter eller sproget i de nye medier (sms, msn)

Relevante områder og spørgsmål:

- Undersøge sproget ud fra en social sammenhæng: Hvilken status giver det at tale et bestemt sprog?
- En etnisk sammenhæng: Hvilken indflydelse har etniske gruppers sprog på andre unges sprog?
- En generationsmæssig sammenhæng: Hvilke træk karakteriserer unges sprog sammenlignet med ældres?
- En national-international sammenhæng: Hvordan påvirkes sproget af globaliseringen?
- Hvordan bruges sproget til at markere identitet og tilhørsforhold, indadtil i lukkede sammenhænge (f.eks. familien, klasseværelset) og udadtil i den sprogligt blandede verden?

Analysen baserer sig på empirisk materiale af sproget.

Kilde: AT-håndbogen, Systime 2009

sidst revideret 10.06.18/JK & KT